

Arrest

nr. 126 537 van 1 juli 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 juli 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 mei 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies) van dezelfde datum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. DIERCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 29 april 2013 een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

1.2. Op 28 mei 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding een beslissing houdende de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Er werd eveneens een beslissing genomen houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, waarvan de motieven als volgt luiden:

“Mevrouw de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 21.04.2013 bij onze diensten werd ingediend door:

*I.T. (RR(0)(...))
geboren op (...) te (...)
nationaliteit Armenië
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zopas gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 25.01.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 18.11.2012. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen waarnaar verwezen wordt) voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 18.11.2012. Het voorgelegde medisch getuigschrift d.d. 28 02.2013 (en de bijlagen waarnaar verwezen wordt) bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 25.01.2013 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012). Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011).”

en

“Bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod

Bevel om het grondgebied te verlaten

*In uitvoering van de beslissing van Maaïke Vranken, attaché,
gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:
I.T., geboren te (...) op (...), nationaliteit Armenië*

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 7 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Island, Italië, Letland; Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

2° hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd

In toepassing van artikel 74/14,§3, van de wet van 15 december 1980:

o 4" de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 30.01.2013, hem betekend op 04.02.2013."

"INREISVERBODEN

in uitvoering van artikel 74/11, §1, eerste lid van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar in volgende gevallen:

2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 30.01.2013, hem betekend op 04.02.2013."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een samengegenomen enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van de zorgvuldigheidsplicht alsook de schending van artikel 74/11, §1 van de vreemdelingenwet.

2.2. Verzoeker licht zijn enig middel als volgt toe: "Genomen uit de schending van artikel 62 van de wet dd. 15.12.1980. van de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. schending van de beginselen van behoorlijk bestuur. meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht en schending van artikel 9ter van de wet van 15.12.1980. De Dienst Vreemdelingenzaken verklaart de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter van de wet dd. 15.12.1980 onontvankelijk om de volgende redenen:

« Artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 (...) de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling. Op 25.01.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 18.11.2012. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen waarnaar verwezen wordt) voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 18.11.2012. Het voorgelegde medisch getuigschrift dd. 28.02.2013 (en de bijlagen waarnaar verwezen wordt) bevestigt slechts de eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 (...) Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (...)"

De DVZ kon vooreerst niet tot het besluit komen dat de gezondheidstoestand van verzoeker zoals omschreven in het SMG dd. 28.02.2013 met bijlagen (stuk 5), ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 18.11.2012 die steunde op het SMG dd. 22.10.2012 (stuk 3), zonder het advies van de arts-adviseur te vragen. Verder blijkt uit de motivering van de eerste onontvankelijkheidsbeslissing dd. 25.01.2013 dat de DVZ bij het nemen van deze beslissing enkel rekening heeft gehouden met het SMG dd. 22.10.2012 van Dr Dawance, terwijl zij de andere medische stukken die een nog vollediger beeld weergeven van de evolutieve aandoening van verzoeker, uitdrukkelijk heeft geweerd. Bovendien blijkt duidelijk uit een vergelijking tussen de medische getuigschriften bijgebracht ter ondersteuning van de eerste aanvraag en de medische getuigschriften bijgebracht ter ondersteuning van de tweede aanvraag dat er wel degelijk een (negatieve) evolutie is van de gezondheidstoestand van verzoeker: Zo is er in de medische getuigschriften bijgebracht ter ondersteuning van de eerste aanvraag sprake van een cirrhose in het stadium Child A1: "cirrhose de stade Child A" (medisch getuigschrift Dr Joly dd 19.04.2012-stuk 4)

Uit het SMG dd. 28.02.2013 van Dr Verset (stuk 5) blijkt dat de leveraandoening geëvolueerd is naar het ernstiger stadium Child B met verhoogd risico op kanker: "cirrhose Child B suivi régulier en hépatologie nécessaire : Au minimum une échographie hépatique avec FP (dépistage de l'hépatocarcinome)"

Verzoeker stelde trouwens uitdrukkelijk in zijn nieuwe aanvraag dd. 29.04.2013: "Gelet op de evolutie van de levercirrose van verzoeker van het stadium Child A naar Child B sinds het instellen van de eerste

aanvraag, is dit een nieuw element op grond waarvan verzoeker gerechtigd is een nieuwe aanvraag in te stellen." Uit hetzelfde SMG dd. 28.02.2013 (stuk 5) blijkt het bestaan van een « lésion hypervasculaire kystique 1 à suivre » waarvan in het SMG dd. 22.10.2012 nog geen sprake is. Verder leidt de behandelende arts af uit een scan genomen begin januari 2013 dat er een vermoeden van beginnende kanker: "Carcinome hépato cellulaire (1 lésion suspecte au dernier scan 2.1.2013) Verzoeker is van oordeel dat de DVZ het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden door de beslissing niet op zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een juiste en zorgvuldige feitenbevinding. (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). "De child-pughscore is een in de geneeskunde gebruikt systeem ter beoordeling van de ernst van levercirrose. (...) De child-pughscore voor patiënten met cirrose wordt uitgedrukt in klasse A B of C met daaraan gekoppeld een een- en tweejaarsoverleving." <http://nl.wikipedia.org/wiki/Child-Duqhscore> (stuk 6)

Tweede middel genomen uit de schending van artikel 62 van de wet dd. 15.12.1980, van de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. schending van de beginselen van behoorlijk bestuur. meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht en schending van artikel 74/11. §1 van de wet dd. 15.12.1980. Het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 28.05.2013 dat gepaard gaat met de onontvankelijkheidsbeslissing dd. 28.05.2013, gaat eveneens gepaard met een inreisverbod van drie jaar. Artikel 74/11, §1, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet luiden als volgt: § 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval. De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

(...)

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd. Deze bepaling houdt derhalve in dat de duur van het inreisverbod kan variëren van 1 dag tot drie jaar en dat de duur van het inreisverbod moet worden vastgesteld rekening houdend met de specifieke omstandigheden van de zaak. In casu wordt echter de maximumduur opgelegd zonder enige motivering, terwijl duidelijk bleek uit de aanvraag ingediend door verzoeker dat zijn leveraandoening zodanig verergert dat hij in aanmerking komt voor een levertransplantatie. Na een levertransplantatie is een terugkeer naar Armenië voor verzoeker uitgesloten aangezien er in Armenië geen immuno-suppressieve medicijnen voorhanden zijn. Dit wordt bevestigd door Prof. Detry dd. 1.3.2013: "Enfin, il est clair que le retour en Arménie de façon définitive sera impossible après la transplantation caries médicaments immuno-suppresseurs ne sont pas à l'heure actuelle disponibles dans ce pays. »

De specialist gaat verder : « En conclusion, nous pensons que, médicalement, il existe clairement une indication de transplantation chez ce patient. Le patient satisfait au problème légal de résidence. Il doit cependant avoir confirmation de la possibilité d'une couverture financière complète pour cette transplantation et surtout pour la thérapeutique médicale au long cours avec contrôles médicaux réguliers, nécessité d'une immuno-suppression au long cours et de contrôles biologiques et cliniques réguliers également. » In de bestreden beslissing wordt niet gemotiveerd waarom er geopteerd wordt om verzoeker een inreisverbod te geven voor de maximale termijn van drie jaar. De motiveringsplicht werd in casu manifest geschonden".

2.3. De in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. De Raad stelt vooreerst vast dat de gemachtigde zich gesteund heeft op artikel 9ter §3 - 5° van de vreemdelingenwet in haar bestreden beslissing. Dit impliceert dat het bestuur de aanvraag als onontvankelijk heeft beoordeeld daar de ingeroepen elementen reeds werden ingeroepen bij een vorige aanvraag. Artikel 9ter §3 - 5° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

2.5. Verzoeker voert de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in combinatie met de schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht, op de wijze zoals toegelicht in diens verzoekschrift.

2.6. Op 25 januari 2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken reeds een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf van 18 november 2012. De Raad merkt evenwel op dat verzoeker bij zijn nieuwe verblijfsaanvraag, dewelke heeft geleid tot de huidige bestreden beslissing van 28 mei 2013, een standaard medisch getuigschrift heeft voorgelegd (en de medische bijlagen waarnaar verwezen wordt), waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand gewijzigd zou zijn ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag van 18 november 2012. Het voorgelegde medisch getuigschrift van 28 februari 2013 (en de bijlagen waarnaar verwezen wordt) dateren duidelijk van na de eerste bestreden beslissing inzake medische regularisatie van 25 januari 2013.

2.7. De lezing van het administratieve dossier van verzoeker leert dat het medisch attest op basis waarvan geoordeeld werd in de aanvraag die geleid heeft tot de beslissing inzake medische regularisatie van 25 januari 2013 het medisch attest van 22 oktober 2012 was. De overige toen ingediende medische attesten werden overigens door het bestuur indertijd geweerd uit haar beoordeling.

2.8. Verzoeker stelde evenwel uitdrukkelijk reeds in zijn nieuwe aanvraag van 21 april 2013 het volgende: *“Gelet op de evolutie van de levercirrose van verzoeker van het stadium Child A naar Child B sinds het instellen van de eerste aanvraag, is dit een nieuw element op grond waarvan verzoeker gerechtigd is een nieuwe aanvraag in te stellen.”* Uit hetzelfde standaard medisch attest van 28 februari 2013 blijkt het bestaan van een *«lésion hypervasculaire kystique à suivre»* waarvan in het standaard medisch attest van 22 oktober 2012 nog geen sprake is. Verder diagnosticeert de behandelende arts van verzoeker op basis van een scan genomen begin januari 2013 dat er een vermoeden van beginnende kanker is: *“Carcinome hépato cellulaire (1 lésion suspecte au dernier scan 2.1.2013)”*.

2.9. Wanneer het bestuur in haar bestreden beslissing letterlijk motiveert dat *“de gezondheidstoestand van verzoeker ongewijzigd is”*, terwijl verzoeker bij zijn nieuwe aanvraag van 21 april 2013 recente medische attesten bijbrengt, die nog niet eerder ter beoordeling voorlagen én verzoeker in zijn aanvraag zelf expliciet wijst op en argumenteert omtrent een verandering en evolutie in diens medische toestand, vermag het bestuur niet te motiveren dat de gezondheidstoestand van verzoeker ‘ongewijzigd’ is wanneer zij niet minstens bespreekt in haar motivering waarom deze evolutie of verandering volgens het bestuur een ‘ongewijzigde medische toestand’ van de persoon van verzoeker behelst.

2.10. Ten overvloede merkt de Raad op dat het aan het bestuur immers vrij staat het advies van de ambtenaar-geneesheer in te winnen indien zij meer zekerheid omtrent de medische diagnose en de nieuwe elementen van verzoekers ziektebeeld wenst alvorens een beslissing te nemen.

2.11. De Raad stelt vast dat het bestuur niet geantwoord heeft in de motivering van de bestreden beslissing op elementen die door de verzoeker reeds bij diens aanvraag werden bijgebracht en toegelicht. Daarenboven behoorlijk gestaafd met medische attesten die dateren van na de vorige bestreden beslissing ter zake en die nog niet ter beoordeling voorgelegd hebben.

2.12. Bovendien blijkt duidelijk uit een niet-medische maar tekstuele *prima facie* vergelijking tussen de medische getuigschriften bijgebracht ter ondersteuning van de eerste aanvraag van 18 november 2012 en de medische getuigschriften bijgebracht ter ondersteuning van de tweede aanvraag van 21 april 2013 dat er wel degelijk, minstens door de behandelende arts van verzoeker een negatieve evolutie in de gezondheidstoestand van verzoeker, als element, wordt aangegeven: Zo is er in de medische getuigschriften bijgebracht ter ondersteuning van de eerste aanvraag sprake van een cirrose in het stadium ‘Child A’: *“cirrhose de stade Child A”* (medisch getuigschrift van Dr. Joly van 19 april 2012). Uit het standaard medisch getuigschrift van 28 februari 2013 van Dr. Verset (stuk 5) blijkt dat de leveraandoening geëvolueerd is naar het ernstiger stadium ‘Child B met verhoogd risico op kanker’:

"cirrhose Child B suivi régulier en hépatologie nécessaire : Au minimum une échographie hépatique avec FP (dépistage de l'hépatocarcinome)".

2.13. Het bestuur schendt dan ook de motiveringsplicht, in combinatie met artikel 9ter van de vreemdelingenwet, minstens door niet afdoende te antwoorden op nieuwe elementen die door verzoeker nochtans in diens aanvraag werden opgeworpen, toegelicht en gestaafd.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

2.14. Wat betreft de tweede bestreden beslissing, het bevel om het grondgebied te verlaten van dezelfde datum als de eerste bestreden beslissing geldt dat artikel 5 van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen artikel 7 van de vreemdelingenwet heeft gewijzigd, waardoor het eerste lid van het artikel luidt als volgt:

"Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven."

2.15. Niettegenstaande het feit dat uit de voormelde bepaling een gebonden bevoegdheid kan worden afgeleid, stelt de Raad vast dat de verwerende partij blijkens de gegevens van het dossier het klaarblijkelijk zelf nuttig en nodig heeft geacht om deze bevoegdheid slechts uit te putten nadat werd beschikt over de door verzoeker ingediende aanvraag tot medische regularisatie. Door aldus te handelen erkent zij dat de uitkomst van deze aanvraag bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten. Een en ander blijkt overigens ook uit een samenlezing van de beide bestreden beslissingen: de beslissingen werden genomen op dezelfde datum, de eerste bestreden beslissing werd genomen door attaché [M.V.], de tweede bestreden beslissing wordt vervolgens andermaal genomen en ondertekend door diezelfde attaché [M.V.]. Zij is dus genomen naar aanleiding van de eerste bestreden beslissing en wordt bijgevolg mede uit het rechtsverkeer genomen.

2.16. Ook wat betreft de derde bestreden beslissing, met name het inreisverbod van dezelfde datum, 28 mei 2013, acht de Raad het wenselijk dat dit ook mede uit het rechtsverkeer genomen wordt, daar dit inreisverbod verbonden is met het bevel om het grondgebied te verlaten van 28 mei 2013 om dezelfde redenen zoals opgesomd onder punt 2.15. Daarenboven acht de Raad de instandhouding van het afleveren van een inreisverbod aan verzoeker, nu diens weigeringsbeslissing over de grond van de zaak in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet vernietigd werd, precies omdat het bestuur geen rekening heeft gehouden met reeds in de aanvraag opgeworpen elementen die kunnen wijzen op een medisch negatieve evolutie van verzoekers toestand, niet kennelijk redelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 mei 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod, worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een juli tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC